

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 464/2019
14.05.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела убиство у саизвршилаштву из члана 113. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ) и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Момчила Булатовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 585/14 од 18.07.2018. године и К 585/14 – Кв 3769/18 од 21.11.2018. године, у седници већа одржаној 14.05.2019. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Момчила Булатовића, па **СЕ УКИДАЈУ** правноснажна решења Вишег суда у Београду К 585/14 од 18.07.2018. године и К 585/14 – Кв 3769/18 од 21.11.2018. године и предмет враћа Вишем суду у Београду, као првостепеном, на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду К 585/14 од 18.07.2018. године, ставом I изреке, обавезан је окривљени АА, да на име трошкова лечења плати износ од 2.160,00 динара, у року од осам дана од дана правноснажности наведеног решења, под претњом принудног извршења, као и да доказ о уплати у виду признанице достави суду ради евидентирања истих. Ставом II наведеног решења, обавезани су окривљени АА, ББ и ВВ, да на име трошкова кривичног поступка солидарно плате износ од 1.021.973,54 динара, на рачун Вишег суда у Београду, у року од годину дана од дана правноснажности наведеног решења, уз могућност плаћања на 12 месечних рата, уз обавезу да сваког месеца уплате износ од 85.164,46 динара (3x 28.388,15 динара), почев од 01.09.2018. године, па до 01.09.2019. године, под претњом принудног извршења, као и да доказ о уплати у виду признанице доставе суду ради евидентирања истих, почев са исплатом прве, под претњом принудног извршења.

Решењем Вишег суда у Београду К 585/14 – Кв 3769/18 од 21.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА, ББ и ВВ,

адвоката Момчила Булатовића, изјављена против решења Вишег суда у Београду К 585/14 од 18.07.2018. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, адвокат Момчило Булатовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијана решења и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано бранилац окривљених у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, а наиме да је суд одлуком о трошковима кривичног поступка повредио закон, јер је обавезао окривљеног ББ да солидарно са окривљенима АА и ВВ, плати трошкове кривичног поступка који обухватају између осталог и трошкове који се односе на кривично дело убиство из члана 113. у вези члана 33. КЗ, за које окривљени ББ није правноснажно оглашен кривим.

Наиме, из списка предмета произилази да су пресудом Вишег суда у Београду К 585/14 од 11.10.2016. године, окривљени АА, ББ и ВВ, оглашени кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 5. у вези члана 33. КЗ и због по једног изршеног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ. Надаље, из списка предмета произилази да је пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 236/17 од 23.05.2017. године, усвајањем жалбе браниоца окривљених АА, ББ и ВВ и окривљеног АА лично, првостепена пресуда преиначена, тако што су окривљени АА и ВВ, оглашени кривим због кривичног дела убиство у саизвршилаштву из члана 113. у вези члана 33. КЗ и због по једног кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, док је истом пресудом окривљени ББ, оглашен кривим због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

Побијаним првостепеним решењем К 585/14 од 18.07.2018. године, Виши суд у Београду је између осталог, у ставу II изреке, обавезао окривљене АА, ББ и ВВ да солидарно плате трошкове кривичног поступка у износу од 1.021.973,54 динара, а који трошкови обухватају и трошкове који се односе на кривично убиство у саизвршилаштву из члана 113. у вези члана 33. КЗ за које су оглашени

кривим окривљени АА и ВВ, али не и окривљени ББ. Наведено решење је потврђено другостепеним решењем тог суда К 585/14- Кв 3769/18 од 21.11.2018. године, са образложењем да је правилно првостепени суд обавезао окривљене да солидарно носе трошкове кривичног поступка, имајући у виду да из правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 236/17 од 23.05.2017. године, не произилази да је донета одлука којом је окривљени ББ ослобођен од оптужбе због извршења кривичног дела убиство у саизвршилаштву из члана 113. у вези члана 33. КЗ, те да стога није било ни места примени одредбе члана 265. став 1. ЗКП, по којој би трошкови кривичног поступка у односу на ово кривично дело везано за окривљеног ББ падали на терет буџетских средстава суда.

Поступајући на тај начин, по налажењу Врховног касационог суда, Виши суд у Београду је побијаним решењима учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да кад суд окривљеног огласи кривим изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 3. наведеног члана је предвиђено да у пресуди у којој је више окривљених оглашено кривим, суд ће одредити колики ће део трошкова сносити сваки од њих, а ако то није могуће, одредиће да сви окривљени солидарно носе трошкове. Плаћање паушалног износа одредиће се за сваког окривљеног посебно.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је суд супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку, обавезао окривљеног ББ, да солидарно плати трошкове кривичног поступка са окривљенима ВВ и АА, који трошкови између осталог обухватају и трошкове који се односе на кривично дело убиство у саизвршилаштву из члана 113. у вези члана 33. КЗ, иако овај окривљени није правноснажно оглашен кривим због наведеног кривичног дела, већ је оглашен кривим искључиво због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, а притом је реч о ситуацији где се, како то основано истиче и бранилац окривљених, рачунском операцијом може из укупног износа трошкова издвојити износ трошкова који се односи на трошкове поступка настале у вези кривичног дела за које је окривљени ББ правноснажно оглашен кривим. Наиме, када се води јединствен кривични поступак против више окривљених, тада суд за сваког од њих одређује који ће део укупно проузрокованих трошкова сносити, и то је могуће у ситуацији када је извесно да су одређени трошкови настали управо поводом кривичних дела одређених окривљених, као што је то у конкретном случају (довођење и лечење појединих окривљених, трошкови обдукције, трошкови пуномоћника оштећеног и остало).

Стога је Врховни касациони суд уважио захтев за заштиту законитости браниоца окривљених, укинуо побијана решења и предмет вратио Вишем суду у Београду, као првостепеном, на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона која му је указана овом пресудом и с тим у вези утврдити висину трошкова кривичног поступка у

односу на сваког окривљеног понаособ, уз обавезу да наведе износ трошкова за сваког окривљеног и на које се конкретно трошкове исти износ односи, водећи рачуна о кривичним делима за која су окривљени правноснажно оглашени кривим и самим тим и трошковима насталим у вези истих.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић